«ԿԱՅՈՒՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ» ՀԱՅԵՑԱԿԱՐԳԸ ԵՎ ԷԿՈԼՈԳԻԱՆ

Կայուն Զարգացումը այն զարգացումն է, որը բավարարում է ներկա սերնդի կարիքները՝ չվնասելով ապագա սերունդների՝ իրենց կարիքները բավարարելու կարողությունը (Միավորված ազգերի կազմակերպության շրջակա միջավայրի և զարգացման միջազգային հանձնաժողով):

Կենսոլորտը գոյություն է ունեցել մինչև Երկրի վրա մարդու հայտնվելը, և կարող է գոյություն ունենալ առանց նրա: Բայց մարդը չի կարող գոյություն ունենալ առանց կենսոլորտի: Մարդկության ոչնչացմանը սպառնացող գլոբալ էկոլոգիական վտանգի գիտակցումը ստիպել է համաշխարհային հանրությանը նոր ուղիներ որոնել այս իրավիճակից դուրս գալու համար և հանգեցրել է «Կայուն Զարգացման» հայեցակարգի մշակման անհրաժեշտությանը:

Մարդկությունը էկոլոգիան գործնական հետաքրքրություններ ձեռք բերեց իր զարգացման արշալույսին: Նախնադարյան հասարակության մեջ յուրաքանչյուր անհատ գոյատևելու համար պետք է որոշակի գիտելիքներ ունենար շրջակա միջավայրի, այսինքն՝ բնության ուժերի, բույսերի և կենդանիների մասին: Տեխնոլոգիական առաջընթացի շնորհիվ մենք այժմ կարծես թե ավելի քիչ ենք կախված բնությունից մեր հիմնական կարիքների համար և, հետևաբար, հակված ենք մոռանալ, որ այդ կախվածությունը պահպանվել է: Քանի դեռ ինչ-որ ճգնաժամ տեղի չի ունեցել, մենք շարունակում ենք բնության անվճար օգուտներն ու ծառայությունները որպես նվեր ընդունել. մեզ թվում է, որ դրանք երբեք չեն սպառվի կամ կարող են փոխարինվել տեխնիկական գյուտերով, թեև փորձը ցույց է տալիս, որ դա այդպես չէ:

Շրջակա միջավայրի բարձր որակը և բնական պաշարների ճիշտ օգտագործումը անհնար է առանց հասկանալու, թե ինչ է բնությունը, ներառյալ, առաջին հերթին, կենդանի օրգանիզմները, նրանց փոխհարաբերությունները միմյանց և շրջակա միջավայրի հետ (նրանց «տունը»), ինչպես են օրգանիզմները փոխազդում մարդկանց հետ, ինչ ազդեցություն է թողնում արտադրությունը օրգանիզմների վրա, ինչպիսի առավելագույն բեռներ կարող է թույլ տալ հասարակությունը բնական համակարգերի վրա, *որպեսզի չոչնչացնի դրանք՝ իրեն անխոսափելի վնաս հասցնելով:*